opusdei.org

“Ésser cadascú un altre Crist”

T'ha costat molt això d'anar deixant de banda i d'oblidar les teves preocupacionetes, les teves il·lusions personals: pobres i poques, però arrelades. — En compensació, ara estàs ben segur que són els teus germans, i només ells, la teva il·lusió i la teva ocupació, perquè en el proïsme has après a descobrir-hi Jesucrist. (Solc, 765)

19 de setembre

Si no volem malgastar el temps inútilment ni tampoc amb les falses excuses de les dificultats exteriors de l'ambient, que mai no han faltat des del començament del cristianisme, hem de tenir ben present que Jesucrist ha vinculat, d'una manera senzilla, a la vida interior, l'eficàcia de la nostra acció per arrossegar els qui ens volten. Crist ha posat com a condició, per a l'influx de l'activitat apostòlica, la santedat; em rectifico, l'esforç de la nostra fidelitat, perquè de sants a la terra no ho serem mai. Sembla increïble, però a Déu i als homes els cal, per part nostra, una fidelitat sense pal·liatius, sense eufemismes, que arribi fins a les seves últimes conseqüències, sense mediocritats ni components, en plenitud de vocació cristiana assumida i practicada amb cura.

Algú de vosaltres, tal vegada, es pensarà que em refereixo exclusivament a un sector de

persones selectes. No us enganyeu tan fàcilment, moguts per la covardia o per la comoditat. Tot al contrari: cal que sentiu la urgència divina d'ésser cadascú un altre Crist, *ipse Christus*, el mateix Crist; en poques paraules, la urgència que la vostra conducta discorri coherent amb les normes de la fe, ja que la nostra la que hem de pretendre no és pas una santedat de segona categoria, que no n'hi ha. (Amics de Déu, 5-6)

pdf | document generat automàticament des de https://opusdei.org/ca/dailytext/esser-cadascu-un-altre-crist/ (06/02/2026)